

Світлана НОГАС

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління і адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Августин Р.Р.)

АДМІНІСТРУВАННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО ОРГАНУ

Розвиток інформаційного суспільства та, відповідно, інтеграція інформаційних технологій в системи управління різних рівнів призвели до реорганізації відносин всіх напрямів діяльності суспільства, включаючи комерційну сферу, медицину, освіту, дозвілля та ін. Можливості, що відкриваються при використанні інформаційного простору, зумовили необхідність дослідження не лише концепцій, способів та технологій, застосовуваних в ході становлення і розвитку в Україні системи електронного врядування та виокремлення в ньому таких блоків, як електронні «держава», «бізнес» та «громадянин», а й розробку напрямків і критеріїв визначення ефективності від інтеграції всіх інформаційних ресурсів. При цьому звичайне впорядкування інформаційно-комунікативних зв'язків та способів їх організації, що формують новітні інформаційно-комунікативні технології, не повинно ставати самоціллю їх організації як процесу. Важливим для будь-якої організації чи установи є не лише питання тимчасового підвищення ефективності прийняття управлінських рішень в результаті пришвидшення темпів отримання аналітичної чи зведеної інформації або короткотермінової фінансової економії через зменшення паперового документообігу. Особливого значення набувають питання зміни принципів адміністрування функціональної діяльності державного органу, його інструментарію, які визначають нову організаційну структуру системи управління та способи адміністрування діяльності[1, с.9].

Структурна складність і особливості органів виконавчої влади спонукають нас до висновку про необхідність постійної оптимізації функціонування системи виконавчої влади. Адже діяльність органів виконавчої влади покликана служити громадянському суспільству, створювати умови для суспільного саморозвитку із застосуванням при необхідності засобів державного примусу, правозахисних засобів тощо. Органи виконавчої влади діють постійно, цілеспрямовано, в різних сферах суспільного життя. Практичні, організуючі, координуючі, контролюючі і інші дії вказаних органів покликані виконувати прями

функції держави незалежно від будь-яких обставин та ситуацій.

Одним із головних негативних факторів на шляху перетворення України в сучасну, стабільну правову державу є відставання процесу реформування органів виконавчої влади від змін в суспільному житті держави, нових економічних і політичних відносин. Низька ефективність управління в державі обумовлена і тим, що система виконавчої влади до нинішнього часу залишається недореформованою. Несумісність такої системи виконавчої влади і нових реалій життя обумовлює відчутну втрату ефективності управління державою. Це стосується нечіткості у визначенні функцій і сфер відповідальності різних управлінських елементів, непрозорості функціонування державного апарату, недооцінки сучасних інструментів планування і аналізу діяльності, використання неправових механізмів прийняття управлінських рішень, нераціонального використання коштів та матеріальних ресурсів. Крім того, не повністю вирішене питання структурно-функціональної характеристики органів виконавчої влади. Його вирішення тісно пов'язане з проблемою розмежування повноважень у цій системі. Наслідком цього є обмежена здатність системи до виконання функцій державного управління і надання суспільних послуг[2].

Тому в рамках реформування державного управління необхідно:

- проаналізувати різні аспекти функціонування органів виконавчої влади: структурні, процесуальні, інформаційні, кадрові, матеріально-фінансові і т. д.;
- врахувати взаємодію органів виконавчої влади і певних структур громадянського суспільства;
- прорахувати співвідношення центральних органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування;
- всі оцінки цих явищ мають вестися з точки зору соціально-ефективного здійснення виконавчої влади, тобто реального і позитивного впливу на суспільні процеси, свідомість, поведінку і діяльність людей.

Оцінка результативності роботи організаційних підсистем в процесі адміністрування функціональної діяльності державного органу, базувалась на тому, що складність проблематики побудови загального механізму адміністрування роботи організаційних підсистем може обмежуватися розглядом регламентуючих інструментів, пов'язаних з формуванням плану організації щодо здійснення такого контролю.

Узагальнення результатів дослідження чинників, що впливають на механізм адміністрування роботи організаційних підсистем ході їх

функціональної діяльності, і врахування сутності досліджуваного явища, автором запропоновано виділити такі напрями оцінки: параметри системи адміністрування організацією; персонал системи адміністрування організацією; організаційна культура організації; система мотивації і стимулювання персоналу в організації.

Автором визначено, що вдосконалення функціональної діяльності державного органу можна досягти шляхом електронного урядування. Автором виділено два основних напрями роботи в межах електронного урядування стосовно удосконалення функціональної діяльності досліджуваної організації в напрямку забезпечення стратегічного характеру такого контролю: орієнтація на громадянина як на споживача державних послуг; забезпечення прозорості діяльності для суспільства.

Бібліографія:

1. Богач Ю. Адміністрування інформаційно-комунікативних технологій в умовах динамічного зовнішнього середовища / Ю. Богач, Р. Августин // Наука молода. – 2012. – Випуск 18.– С. 9-13.

2. Кульчій І. О. Оптимізація функцій органів виконавчої влади в контексті реформування системи державного управління / І. О. Кульчій. // Державне управління: удосконалення та розвиток. - 2012. - № 8. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2012_8_5

Уляна ОНИЦАК

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Попович Т.М.)

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ДЕРЖАВНІЙ УСТАНОВІ

Стратегічною ланкою механізму управління державною установою є її кадрове забезпечення, причому персонал тут виступає одночасно і як об'єкт, і як суб'єкт управління. Ефективна система кадрового забезпечення покликана створювати умови для мотивації, більш високої продуктивності праці і задоволеності роботою. Вона, також, дозволяє керівництву отримати необхідну інформацію про працівників (професійно-кваліфікаційна, статевовікова, освітня структура, компетентність) з метою підвищення продуктивності їхньої праці.

Основним завданням кадрового забезпечення в державній установі